

der er sket paa andre Omraader. Naar man saaledes i Udvalget angaaende Lærertil-lønningerne foreslog en Besparelse for Stat og Kommune paa godt og vel 150,000 Kr. om Aaret, og naar Lønningsudvalget angaaende Etaterne foreslog noget tilsvarende, kunde man have ventet, at et lignende Forslag vilde fremkomme fra det militære Lønningsudvalg. Naar dette ikke er sket, maa jeg gøre opmærksom paa, at det beror ikke paa, at man har handlet ud fra andre Forudsætninger, men tværtimod paa, at man har fulgt de samme. Lønningslovforslaget angaaende de 4 Etater omfatter ikke alene de lavest lønnede Tjenestemænd, men ogsaa Tjenestemænd med ret høje Lønninger, lige op til 6,000 Kr., og noget lignende — selvfølgelig er der dog der ikke Tale om saa store Lønninger — gælder Lønningslovforslaget angaaende Lærerne. Men man vil samtidig lægge Mærke til, at for Lærernes Vedkommende skete jo netop det, at de lavest lønnede bleve bedre stillede trods de foreslaaede Besparelser, end de vilde være blevne efter Forslaget, og ganske det samme gælder i Virkeligheden for Tjenestemændene i de 4 Etater. Samtlige Tjenestemænd fra 1ste til 11te Klasse have ikke faaet nogen som helst Nedsættelse i Forhold til Forslaget ud over den ene, som følger af, at man flyttede Hellerup, Charlottenlund og Gentofte fra Lønningsklasse a. til b. Derimod har man foreslaaet paa enkelte Omraader — for Resten kun faa — en ringe Forhøjelse. Men Tjenestemændene i de militære Etater, for saa vidt de omhandles i disse Lovforslag, kunne ingenlunde sammenlignes med højere Lønningsklasse end 11te Lønningsklasse. Den højeste Løn, som overhovedet gives efter Forslagene, er den, som ydes Stabssergenter, hvis jeg ikke husker fejl, og den er kun paa 2,220 Kr. som Slutløn.

Det vil ses, at uagtet man ikke har foreslaaet Besparelser, har man alligevel handlet ud fra samme Synspunkter som ved Etaternes Lønningslovforslag. Udvalgets Arbejde har da ogsaa resulteret i, at man har indstillet Forslagene og navnlig det, jeg her først skal omtale, Forslaget om Lønningsbestemmelser ved Hæren, til, jeg vil ikke sige, Vedtagelse i uforandret Form, men dog med kun faa Ændringer, og disse skal jeg tillade mig at omtale, navnlig de Forslag, der ere stillede af Flertallet, eller som Flertallet har kunnet tiltræde.

Det er ikke noget stort Antal Ændringer, der er stillet til Lovforslaget

om Lønningsbestemmelser ved Hæren, i alt kun 16, og deraf har Udvalgets Flertal stillet langt de færreste. Det første, der er stillet af et Flertal i Udvalget, er Ændringsforslag Nr. 4. Det gaar ud paa en lille Forbedring for Spillemandene i 4de og 5te Klasse, dog ikke saaledes, at der foreslaas, at de skulle nyde højere Løn. Men hidtil har det været saaledes, at vel-tjente, dygtige Spillemand af disse lave Grader, 5te og 4de Grad, have kunnet karakteriseres i en højere Grad, saa at de ere blevne karakteriserede som Spillemand af 4de og 3die Grad, men det har ikke medført nogen som helst Forbedring af deres Stilling. Det vil heller ikke ske efter Ændringsforslaget, men derimod ville de faa en lille Fordel, naar de endelig blive først ansatte i Graden. Man har nemlig foreslaaet, at den Tjenestealder, de naa, medens de ere karakteriserede i Graden, medtages ved Beregningen af Alderstillaaget. For øvrigt blive de stillede som hidtil og maa nøjes med den Ære og Opmuntring, det er at faa denne Distinktion mere, som Graden medfører. Nogen væsentlig Udgift vil det ikke medføre, men det vil sikkert bevirke, at der bliver større Tilfredshed hos disse lavt lønnede Spillemand, som maa gaa i mange Aar, inden de kunne naa Ansættelse i den højere Grad.

Det næste Ændringsforslag, jeg skal omtale, er Nr. 13. Det gaar ud paa en anden Affattelse af § 24. Denne Paragraf gaar ud paa, at Underofficerer og dermed ligestillede, der uden at oppebære Pension ansættes i civile Stillinger under en Statsmyndighed, skulle være berettigede til at medtage indtil 8 Aar af deres Tjenestetid. Man har fulgt et andet Princip i Etaternes Lønningslovforslag, og Udvalget foreslaar derfor, at Paragraffen affattes noget anderledes, saa at Reglerne i Etaternes Lønningslovforslags § 5 anvendes her. Underofficerer og ligestillede af Hæren og Søværnet — en tilsvarende Bestemmelse findes paa Søværnets Lønningslov —, der faa Ansættelse i Civiletaterne, ville i den ny Stilling faa den Lønning, som er nærmest højere end den, de hidtil have oppebaaret. Naar man har anvendt dette Princip for de 4 Etater, synes det at være rigtigt, at det ogsaa faar Anvendelse her. Nu kan man ganske vist sige og med Rette, at naar man giver Underofficererne, Tjenestemændene af Hærens Underklasser, en saadan Ret til at tage en Slags Anciennitet med ind i de civile Etater, er det en Særstilling. Jeg vil dog her gøre op-